uleavmfirnatmiEkdpkl1985ckGfDi5m15&uaeYtz0loefukukl tral'pkpkkl0vkl5&eGklflkNifarkzinchv, farkcifEpa, mufteuf tlu0vkbmizp6nf2003-2004ckBfvlfvuókk/fifvefatmilifif

tlu Daykom; zponf2003-2004ckpfwi fwuókvoi fwefatmi jrifcbuntrktom; Ofausreste Ekramwuókvoketekjwi fjefsýdnauklavvannfylcbonf2008ckpfwi fdzketytyefsjakobonfq&mrm; r60 Obkokot prwaumili ePfa0 (uAm) EStatakaemfwkepfygonfr*Zkifo&kdizmfefsta&m* tcsdfkdfyefstaioi 61 tvwwef' Zkdemrm; tizoftouarccbonf

wu oktri fteknmt vkrm; ü ukawmpata&mukl figxkbi fi fi xawloksknyonif wpavmuvklikteknmizi rajymi fvlokskn, f qslmuklukawmfvich, f wufukobatokeftm; wpayetteknm tvkawlukawmfvich, f wufukobatokeftm; wpayetteknm tvkawlukakeawmfvicaqmi figw, fteknmqlsknwpobykska&; &mupiom; esht, og a&; &mrm; esht, bi figw, facwlighteknm vrhocukleawmeisi okleyw, f

pd/ulpd/oefESbabmw&m;rd/hrnonfjefsDu&m? t, 0g ESh ykHKuklqkuleawmfvubylw, fpd/f6ppfwnfvmruktjyi avmu jzpfwnfeYayj fpyfefwDgw, fuleawmfywfefusi f6&Bewloobm0 "r @SfAk "w&m;awmfsn;uae avlvmqnfyl&i fuleawmftEknm vu&maw(zpfwnfvmygw, f

niversty Of Art and Culture(Yangon) in 2008 Studied Under Artist U Moe Nyo,U Myat Kyawt, Poet U Nyein Way,U Runorl

Name : Aung Naing Soe Date Of Birth : 15 December 1985

Place Of Birth : Yangon Nationality : Myanmar

Address : No.147 , Zayar Thiri St.,

Dawbon Tsp., Yangon, Myanmar.

Phone : +95 9798104238

E-mail : aungnaingsoe.ec@gmail.com

I am Aung Naing Soe, a young Myanmar artist. I got B.A (Painting) from "University of Art and Culture" in 2008. And work as the part time art and craft teacher, magazine illustrator, designer and so on.

I touch and sink in the art at the university. I accept "all of the things in the world can be changed by art work". I perform my art work with active energy and strength. I am totally free of any isms and personal cases. Now, I practice the way of the contemporary art. I accept whatever way of painting, isms and forms that can interpret their imagination and concept. I combine reality with imaginary of my mind. I learn and create my art work from the view of Buddha's philosophy and contemplating on nature around me.

GROUP SHOW EXHIBITIONS

2005	White step
2009	Outlanders -18
2009	Gant Gaw Village
2010	Outlanders -19
2010	Road (performance)
2010	Crossing Borders Myanmar
	Contemporary Art Movement
2010	3rd Beyond Pressure (performance)
2011	Outlanders -06
2012	CONTINUUM
	Recent Contemporary Painting

OVER SEA

2011	Between Myanmar and Cambodia
	Culture Exchange
	(Phnom Penh)
2011	Burma: Beyond the Line (New York)
2015	Burma By Proxy: Art at the Dawn of
	Democracy(Hong Kong)

uÆkkfvkk√ØkæfA'n6..

]tnpftallu;rpsponf*syklvglE\$fnwlysbefo@;avonfppfwyfubkl

tnpftallu:rS izpfvnfvm&wb0aw&U av:axmift0faizmift0f ;au(r))faumuf NvdbWkH tjyeftvSftm;tif wefvkligNklif wufklifis/kliftcefxh6 avxh6 *wklybaumif *wkl6aumif igaumiajcmuaiumif yDmod okdumi av:aumi f bm:awmb&ucsf*ix/kwklf Catch -22 [mhefairn Districtions vitleftkfpmppfvyfveqMuAm uequtle, femrusefaom ewfd, fwdawl m avbusikm:whvlosfairatmuawmfeal. orm;awlol vulvpeutayjifklyaemulvulvpeuti ulequid &, fajryktuEbu rdifDvcEiiiutvif "wannetanbibwfkl ust voltable von; von; von; ubble von; ppfpfsn; rEKÓ aA' podvåA' o½kcCvnm&SEX21)&mpkuêquf c1&, vjahofuêf qu61&, fuAmpmvkdw(fmt")phij foau(waA'ifx)vbkd/&bbie6kd tEknmtifpwifaA'eNpfuNoWifa&mufvmw, ftvSA'i&U tr&fuktriiftppjEpfti&&aomifav;axmifvolvdusustav;cself t"phU A[k/bfrm;irifkyky6qcqodeMabmfvnfflum;rl[upm&D6v] [moldentxyky'DDf/bm;aA'&ttqktp*m&pfqklklq,mbukbck

rw6f / /II @Pfa0?2016?&e6iktfrefmEktfHurqQu1&U tm&Gvpfe&m/

In Our Society

" From dusts into bug. Not like a tortoise , but like an army..." $\,$

Nyein Way: Ubu .com. contemp March, , , 2016 , Yangon, Myanmar.

Out of dusts lives rectagles straight lines curved lines drenched lines sprung lines triagles reciprocal energy pushing sucking falling rising two bugs three bugs four bugs five rising two bugs three bugs five bugs six bugs Piccaso Duchamp Bertolt Brecht Gertrude Stein Catch - 22 Ha Jang In Plains Lincoln an army of ideas a-tug-ofwar-conceptual - poetry a sick angel clouds are trained but secret underground revolutionaries bread in one hand conceptual map in the other hand parental -music -or -music-it- parents- is- a- face body the body is a -liquidof -light - mediated - darkness- spelling - dictionary like - ape- humans- humans like-human- humans true human beings anthropology - psychology anthropsychoanalytical cubic synthesis of the 21st century conceptual-postconceptual poeticsmith wordsmith into the semiotics like humans like animals like primates an artistic instincts and like an army into semiotics mith humans mith things of beauty things beyond beauty aestheics's truth-wires phenomenal wires 84000 - sharp weights multi-signification waves visuality again and again recursivenss composed and made with concept - formation through but hearing soltitude one in a life humans in Samsara circles of lives in Pali language a digital humanity the end the beginning braids of hair a hand driven working generating wire woven.

vlttz@tpnfyefcsQum;rsm;\tajctjrpf, lqcsuffsm;

VITZILI POR YEGODIM; aW [mt Elycom & Sjr wa Lum & Vufzua fild for pick to a qualifor pic

VENV n for how the high pom; & Degree, f(2010 b D & fy & Si & Degree of the high pom; & Degree o will out the yord to the zmi frite ut mizp frow, f) ti the coeff in vrsn; r6s ule fawm f mt Elynn & Sirw faum & Down if Rolfu i folv bluk i & bluk toble , becoeftpfw, foliawmy by blyw, foliairif yktwóvkagmif, Vko Peawoukt & i ajymiyly Duleawmenktr; cefwock par;yw, frifqtb, frtdriffryw.WulefiwmfoelYuAmq&mli ePfa0 vu£u&nqkkkkliftEknmtallumifawltlrbqGaEgzpf pOfpm;jzpfvijfyjzpfyw, ftlhaglaEljzpfv, fyldyr, Yuleawmfu oif bbububmizpfw, far; obububmizpfw, fullef awmfvktt/klasaeswitavtusif/kf kkd, bxm;yw, fulefawmf uawmYolvetvifyzetp0fpm;yqbl(yqazmifrifVuf&mwpfk tizpfirifido)/wyqifltEkmmwp&yfir6[kwfefykwekefvDklukl pm;csi fvNt allumi faiymiyizpfqw, fv/kk/efykkfaw&vpfa, mueld/pf a, mulfildewm?wpfa, mufajcaxmufukd/pfa, mufapyfujrkkm;wm rstaynou distribilitikm; ilur, aynyti Dudistru Dussetticsolotaliyo zbid wfilyw, frsb0&Wpa, mueWpa, mufstwfm;aomuae which moabon was; uy below if, for by byow, full faw medial of allumift&mwpckuktwwb0fpm;lluayr, YCEknmvu&mwpcktizpf wijfylluw bre &mr 60 wijfy ktwlluy jol/ukt fildft od vn figmu fildi f vnfrwlluydol/llum;cHollyk/jelifvrwlluydol/jrifjlelifvnfrwllu yqb!/uleawmf mt/DukmuklefyktjzpkefwDktm;oeae cNw, ftallumi fallumi fallumi fallumi feptvmwhtcp2013cR6f6yefcp0qlzpf yaw, fwpa, muélypa, muðgirktifluktaejcifltm;bulðutm; enfoltay: tEldf ici floem; nowmrhici flarwmw&m; acqi fyqici flvl tqi Yedhisci f!t &kdfqejci f!w&bhaft of ftiyi fow bo &kfc kdy:vf fip złatm;×kvtjow, f

'Du&mukecdizpa&;qkvltcgr&&;enfa&;[efvpcktokykyyw, fyxrqklif&mufomvlykHawm&bm0v&fsurrealism) ykkyzpfyw, fukefwmem;vnbavmubbm0v&fu&maw([mvkvybavmulkun&bukuklftEknmvu&mekqkkvltjcm;ab;xlufkukttawfawkonfay;Ekkv, fvkklefwmbkoyfyw, f'kvd pofpm;rdvykHawm&kyf&frealism)ykytzpfyw, fo&kyf&f&enf[mukefwmftEknmvu&mtwluftm;raumifEkkblvkkifyhw, f(1)ukefwmftcekfrm;bufay;&r, f

(2) jrejfe fjælpalpcsi fv, f

(3) tjcm;o&kf&gefcDm;aw&ldifqkdkma&max6ofi;apvdf, f (4)a&;qlwhtcgvlwfvyff&ekdbl/pwhtcsufawfallumi fd&;qlckduld pm;chydol/aemufvptkuawmVlefawmftcktokykaewykdzpfvkuk (Cubism)ykdyzpfgw, fukyefcsb&;[ef_mtajcchko@efaw&lah pnfxm;whtwlufa&;qlcv6_fukyw, fulefawmfazjycsifvhtallumif t&mekvnfvkdfufl&dv, fykdifgw, f

vawmawmfm;rm; [muleawmfgefcsDim;awluduntiluwhtcfkflak;chh;rwp6klollpm;ay;lyllluntilwmluw, foblobyfdv, fvwfvavmEldflak;tciftusifawelve6lylaomEldflak;tajctaeaw([mauæyftm;&p&mraumifylol/jyn6l/kl/kmtzElgfcbu6uf

omjzphyDo, fu@rkth@rqkbuseyftm;&zi, faumifydol/ynma&;?vlra&;?pym;a&;?w&m;p&ifa&;?kdfk&;?vttcifta&;pwmaw([mtarbufarbuftrbrbrb(uarmufur)tjzpjrife&w, f0yrm-tr9jzpfwvutrbjzphyDtrbjzphyDtrbjzphyDtrbjzphyDtrbjzphyDtrbjzphyDfrbblarmufurjzphOfawluktEknm&Svpfa, muftaeekoa&mávbifiymijcif&bjcifpwhykdefaw&bz:xkvfa&;qkjcifomydzphy, f

atmi **Ekd**6kd

Concept

Basic assumptions of the paintings, Human Society These paintings root in the discussion with the artist Myat Kywat. In one evening of 2010, we discussed about a performance show at a tea-shop. He, Ko Myat Kywat usually walked in the early morning. He talked about the thing he had seen walking. In the early morning, an eel dropped (freed) from the truck carrying fish. A man ran and grabbed it happily and bashed it to death. He considered this event from the perspective of the artist. He was also thinking about changing it into artwork. (This became the performance "Eat Me" at the Beyond Pressure Performance Show.) During these times I considered myself under the shadow of the artist Myat Kywat. (He said No.) He first told me his perspective of forms and asked me how I described it. We together with the poet Nyein Wai always discussed about art whenever we sat at the tea-shop. At these discussion, I was always passive just a questioner. I assume to cultivate the habit of discussion. I don't agree to do like his. (Not assuming it is a performance work) I want to try it as an installation art or a curving. Human sculptures consuming one another or eating one leg by the other. It will be in a circle. Dancing. It is hanged on the wall. So prominently showing the nature of humans cheating and profiteering on others. We differ in presenting the artwork of the same matter. Differ in conceptual thinking. Differ in medium. And in perspective also. I eager to make it as a sculpture. Unfortunately it didn't happen, then I started paintings about it since 2013. Eating, Biting, bullying of the strong on the weak, lack of mercy, lack of loving kindness, degrading of human value, Wilderness, and Beast forms must be iconized. When Painting these artworks, I depend on a style. The first style came into my mind is surrealism. As far as I understood, surreal artworks are freedom in style but lead to the complications on the thinking of the audience. The second thought is realism. Realism is not strong enough for my paintings. 1. I have to give much time. 2. I want to be fast. 3. These will be muddle up with other realism paintings. 4. Realism is not free in style. For these matters, I never did them in realism. Then I choose Cubism, the style I am now using, that composes with basic forms. It was not only easy in making but also suitable with my issues. When looking at my paintings, many consider they are only political. But it was not. Recent Political matters and past political situations are not favourable. Education, Social Matters, Judiciary, Political Matters, Human Rights are in the wrong turn. For example, the right one became wrong and the wrong seemed to be right. Such I, as an artist, honestly described my responses such as satire and rebuking about these disorders in my artworks.

Aung Naing Soe

'kdf ma∨mh

jrwaumhtckylvkf, fp00fvmaydaemifylhobomawlyrobv/

atmi Ediplet t"duawmhtckuleawmqlaewlyefcsDim;awayth 2011avmufuwnfupllyDawmba&;wl/um;awayth2010avmuf uppOfpmjzpfw, filum;xh62Epftqufsub6i;w, ftjcm;plaDvpfk xyfa&jzpfw, faemuf2013avmuf6r\$taotcmjyefa&jzpfw, faythtck2014?2015?2016 x dyyfyefcsDim;aw&llylkb@efuawmh rsufar6ufacwftEkmmykHkbwayth

jrwausnhthogefcsDim;aw&ykb@ef6sxljcm;wmuawmhtallumift&mawpkrifv, kfyDjefcsDim;wklfn6o6n;&u@wkbly@wm&Dvklvkloofoovklklklklwtrm;&u@wkbw, ftijomut"spl, fv/

atmift"duukeawma&;aewNum;awUu/htzUttpnfukloa&maewhoabmayghukeawmfvkUawUu&m/kUoba&maewhoabmawmin[kvfb;aygh/bw&Utqftai:rwnfnkwoortcschuswHimawCa'gufwnfwmawCrjzpfifwHimrschwCaygh'rschorswawCrjzpfifwHimrschwCaygh'rschorswawCrjzpfifwHimrschwCaygh

jrwaumh[kwfgw, f0yrm-vkwp6\$blyght×lojziftmPm&Sawlodormavmbom;awluvawlobm0w&m;eMv&pmäawluklukgpnfawlvktokghniaawluklukgpnfawlvktokghniaawluklukgpnfawlvktokghniaawluklukgpnfawlvktokghniaawluklukghnfawl

atmifaocsnwmaygq&m&, ftckqklogdbodmvmwmayghta&Blwmiftm&Sw&m;r0ifaps,ulufboqkbifac&syfv&dwmufvlmv\dwlawmaumifaw@mjrefmvrfallumifu0ifvmw, fv\deftpfvrfaw&t&awWw, fyghtjcm;Ekdfblwfbox&m;r0iftdfazmfv&tvyform;w&tvdfleftjzpfa&mifcswmw&dwaygh&ckdfoufboqkbrnfEkdfblDifz&diftenftus0fay;vkd&kkllVdufu'&wmrxdayghwu, fawmh

In Our Society

NyctPav;jyllvkrfvklrfvkrplöklavvayth

jrwaumhynm&Sfdu&Dm;okby6vklmu zkklokkvufvbklfkluD awayh/bm;awlobm00efusi fawlwebbiefawlukukufpnfawltaeeY tokow, fy awn tr Ekif Hu aw Luylv Itc i fra &; aw look dog e funuli f a&;awlobm0efusi kelfodfa&;jyeify|efiyefv, fiyefatmfaew, fra www.nfoa&mawmawmfupawlyayahtpatai:rwnfivbupläwlyayah

atmif'gawluvnfuleawma&;r, qlakk;Eldfvloa&mawmawmuplö aw/yaynh

jrwaumh' nawloalm&r, fuplöwlybydroalmfv, faklmugeflisi f wbabmrsby/aemulig/awmbywd EldffhBu usi bwawbbm0w&m; awivbm; taritEiswefkkm; awiurysufi ao; blav/' ouklwwd Ektfalwiurzlek/weiktfalwigklydu&kti 6 vk/kt/kfielluwmy/

atmifuleawmkifqw, fileawmfefcalk;wlykHvlwpa, mukkf aew, to kapka 'g muke awmit w bu fool of i fon; p & ma u m i fw ht allum i f w&m;r[kvb]/vkpfa, mufiktfew, fb, ff6xkfewmv/"qwfvktf ay:wukidaer, fyldi awmbod/fi fm;p&mjzpf/mly/Dom/dkidae&wm √/rpiifvb/m;/rsufjrifvm;/t&l√m;/rjyifvufvb/uwujfyife wmvm:/t/Dpvk/aw&be&mrusaw@kifimw, ftpdtai:rwnfi wmaw@ifmw, AstNetajctaeaw@pvetajccOya'jyifvmaw@ rjy i fivmaw(tt x pdr@aydav/

jrwaumh' pawlu v lacmaew lu plawayth & nft csi fwu, f& Sh h vawlu wu, ft&nfcsi fvktyfvhe&mawlfsna&mufaeovktyhn/

atmiftift/kluplaw&GV, fav/bMN/pom;vlvpfa, mutuklfisifi w&m;raumi fwbu liq bould fisi fw&m;aumi fallumi faxmu fbh, & ovktaythou Du [molu Dav/ &kayou fv, ft awmft &kayou fv, fd

jrwftifoa&mf&mupläwlybyth atmifoa&mfv, fvkdymvkw, ffyifyifxefxefxefx6sifiawmbqef2sif wmrstayth

irwfjyylemrnfub, foldy;xm;v/

atmifule a wmfv by the zittpnft will from Our Society) v by; xm;w, ftckiwpfinevHmvltzttpnfwpfkpfoi;lyDv/*yefjl emrok odmily i fopfoacew form; aw lyptw formaw (i mule fawm for bod Did vmlyDxdwfd/mybv/uleawmfvkln*pfvklab;wkl/kfuvnfurlé ukk dklufvmygy/ykth/jzpf/mwmyl~awEktf&lw@kl/mog/fullym;awmh yob/tajctaewp&kuinwmrkaynh

'Diplaw([mrjzp6ifivk;6ifivbiphttawayhottutkwp6kvnflunh jrwf[kvfiw, furfibu0idfcsrfw, fqklvm?vbm;aw6tm;vklid rfcsrfwmybv/wh Dvbbh;csuaw(tustkv'aw/zpf/mwmyy) obmOefusifvpfksufDvm[mvbm;tm;vkkdkufbh;&vmyqy]

> atmiftift! Ditzittpnftwift@uleawma&;jywbpefc:Dm;aw&bl th Starmuf wn fwmaw (t Eld is) Ald fusci fwmaw (6 dv . full muld ajymjycsi flybabmyd

မြတ်-ဒါနဲ့ အနုပညာရှင်တစ်ယောက်ကိုနိုင်ငံတော်ကဘယ်လိုသဘောထားသင့်လဲ။

အောင်-တယ်တော့အနပညာရှင်တစ်ယောက်ဆိုတာနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအတွက်ရတနာ တစ်ပါးပါ။အဖိုးတန်ကျောက်သံပတ္တမြားတွေဟာမြေကြီးတိုင်းမှာမရှိနိုင်သလို၊တွေရှိ တဲ့ကျောက်သံပတ္တမြားတွေဟာလည်းသက်တမ်းရင့်တန်ဖိုးရှိမှအဖိုးတန်တယ်။ဒီလို ပဲအနုပညာရှင်ဆိုတာလည်းအလကားသက်သက်အနုပညာရှင်ဖြစ်မလာနိုင်သလို၊ဖ န်တီးမှုတိုင်းကထွက်လာတဲ့အနပညာပစ္စည်းတွေမှာလည်းအနပညာရှင်ရဲ့ကျွမ်းကျ င်မှု၊အသိတရား၊ရှုမြင်သုံးသပ်ပုံတွေဟာတန်ဖိုးကြီးမားပါတယ်။အရှင်းလင်းဆုံဥပမာ ပေးရရင်ပုဂံခေတ်က အနုပညာလက်ရာတွေကိုသမိုင်းတန်ဖိုးထားသလို မျက်မှောက် ခေတ်အနုပညာပစ္စည်းတွေကိုလည်းတန်ဖိုးထားရမယ်။ရှေးခေတ်လက်ရာတွေတန် ဖိုးဖြတ်သုံးသပ်တဲ့အဖွဲ့ တွေရှိသလိုမျက်မှောက်ခေတ်လက်ရာတွေကိုလည်းဂေဖန်အ ကဲခတ်တဲ့အဖွဲတွေထားပေးရမယ်။ကိုယ့်နိုင်ငံသားတစ်ဦးရဲ့အနုပညာလက်ရာကိုအ ရြားနိုင်ငံတစ်ခုက()ယ်ယူစုဆောင်းတာဟာမိမိနိုင်ငံကြီးမားတဲ့ဆုံးရုံးမှုဖြစ်စေတယ်။ သမိုင်းအဟောင်းမှာပေ့လည်ပေ့လည်လုပ်နေလို့မဖြစ်ဘူးသမိုင်းသစ်ကိုလည်းမော် ကွန်းရေးထိုးနိုင်ရမယ်။ဒီလိုမှမဟုတ်ရင်နောက်မျိုးဆက်သစ်တွေဘယ်ကဗျာဖတ်မ လဲ။ဘယ်စာဖတ်မလဲ။ဘယ်ပန်းချီကိုကြည့်မလဲ၊ဘယ်အနပညာဖန်တီးမှုလက်ရာ တွေကိုကြည့်မလဲ။နောင်တစ်ချိန်နိုင်ငံရဲ့အနပညာအသစ်ဖန်တီးမှုပြတိုက်မှာဟော င်းလောင်းကြီးဖြစ်နေလိမ့်မယ်။

မြတ်-အနုပညာရှင်အတွက်နိုင်ငံသားဖြစ်မှုဆိုတာကရောအရေးပါသလား။

အောင်-တိတိကျကျပြောရရင်မပါဘူး။အနုပညာရှင်ဆိုတာနိုင်ငံတော်ရဲ့အလံတစ်ခု အတွက်အလုပ်လုပ်နေသူတွေမဟုတ်ဘူး။အနပညာဖန်တီးမှုတစ်ခုဟာနိုင်ငံတစ်ခုအ တွက်ကိုယ်စားမပြုဘူး။ရေခံမြေခံစပ်ဆက်အခြေအနေတစ်ခုအရဖန်တီးနေတာပဲရှိမ ယ်။အနုပညာရှင်ဟာနိုင်ငံတစ်ခုမှာမွေးဖွားတယ် အများနည်းတူနိုင်ငံသားဖြစ်လာတ ယ်ဒီလောက်ပဲ။ဘယ်နိုင်ငံသားဖြစ်လို့ သူ့အနုပညာမခံစားရဘူးဆိုတာမရှိသလို၊သူ့ အနပညာကတော့ဖြင့် ဘယ်နိုင်ငံအတွက် ဖန်တီးထားတာဆိုပြီးကန့်သတ်မထားဘူး ။ရုပ်လတ်မြတ်မရွေးခံစားနိုင်ဖို့ အနုပညာရှင်ကအစွဲကင်းစွာဖန်တီးထားတယ်။ကျန် တာကတော့လူသားဖြစ်ခြင်းရဲဒုက္ခတရားပါပဲ။

မြတ်-အနပညာနဲ့အနပညာရှင်ဆိုတာကိုဘယ်လိုအဓိပ္ပါယ်ဖွင့်မလဲဗျ။

အောင်-ဟားး ။အဲ့ မေးခွန်းကျွန်တော်မသိဘူး။ကျွန်တော်မဖြေနိုင်ဘူး။ကျွန်တော့် ကိုယ်ပိုင်အတွက်တော့အဖြေမရှိဘူး။ပုံသက္ကာန်အသေတစ်ခုမရှိဘူး။(မရှိလို့လည်း ယနေ့အထိအနပညာဟာကျယ်ပြန့်သထက်ကျယ်ပြန့်နေတာပေ့ါ်။)ထင်မြင်ယူဆ ချက်တွေတော့ရှိတယ်။အနီးစပ်ဆုံးခန့်မှန်းချက်တွေလို့ပဲကျွန်တော်မြင်တယ်။နောက် တစ်ခုကအဲ့ဒါတာအဖြေပေါ် သွားရင်အခုအခြေအနေလောက်စိတ်ပင်စရာကောင်း လောက်မယ်မထင်ဘူး။အနုပညာရှင်ဆိုတာ ဒဿနုပညာရှင်ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့အဆို ကိုကျွန်တော်လက်ခံတယ်။

မြတ်-ခင်ဗျားအနပညာကိုဘယ်လိုဖေါ် ထုတ်လဲ။

အောင်-ကျွန်တော့်အပေါ် သက်ရောက်လာတဲ့နေ့စဉ်ကိစ္စအားတွေကို ပုံစံတစ်ခုအနေ နဲ့တုံ့ပြန်တယ်။ပန်းချီ၊ပါဖောင့်မန့်၊အင်စတော်လေးရှင်း၊ကဗျာ၊သီချင်းဒါမှမဟုတ် အရေးအသားတစ်ခုခုပေ့ါ့။ဒါထက်မကလည်း အများကြီးရှိနိုင်တာပေ့ါ့။

I saw the unsuitability of people. The mismatches. From these normal everyday things to the changing of constitu-

Myat Kywat: Now you have prepared the show. What would you like to show?

Aung Naing Soe: Main point is my paintings. Started from 2011, it has been in my mind from 2010. I also lost contact with it for 2 years. I did another series. Then 2003 is the year I definitely started it again. From 2014, 2015 to now 2016. The art form of my paintings is contemporary.

Myat Kywat: The distinguished features of these paintings is full of subjects. Each with the seemingly hilarious big pointed teeth. What does it mean?

Aung: Mainly my recent paintings is about mocking our society. We are not mocking on everything. Mismatches of people. Mismatched, Unordered and Unreasonable. Showing these with art.

MK: Of course! For example, some people especially dictators, business people with avarice, think humans, animals and nature as their goods to be sold.

Aung: Sure. It is so obvious. At Illegal markets in South East Asia, animals like pangolins, geckos, etc, come from Myanmar according to reports. And selling people as sex-workers, hard-workers, house maids illegally. In Yakhine State, Giving a small sum of money to become immigrants can get White Card. In reality, they are not appropriate. They are doing these unacceptable easily for their good.

MK: As Analysis, in developing countries people use nature and animals as goods or products. And again these countries make rules and laws to protect human rights, animal's rights, green environment. It is so funny and hilarious. So mismatch.

Aung: These are things I can also mock at.

MK: Definitely, Mocking is kind of opposition. And in the third countries ethics and moral codes, nature and heritages haven't been destroyed yet. Even though, they are being mocked as undeveloped countries.

Aung: I think even if my painting is about a man sitting, sitting is not interesting to me. A man sitting. Where? If on the lamp-post, it becomes interesting. Why is he sitting? Is he an electrician? Blind? Fool? Unskilled? Then

MK: Such are contradictions. The unqualified are in the places for the qualified.

Aung: Yeah! Such things happened. An Educated Degree holder have to get the recommendations letter for good moral from an ill-moral governor. It is a funny thing. So bad!

MK: Full of mockery!

Aung: Yes, it is. To be serious, opposition.

MK: What is the title of the show?

Aung: I named it In Our Society. Now the world becomes a society. Tsunamis in Japans and Shooting in France also affect the same on us like Nargis and disastrous flood we suffered. Nationalities are becoming narrowed and differ only situations.

MK: It is right. Peace of the world is all humans being peaceful. The same result. The same consequence. Ruin of Green ecosystem effect on all human beings.

Aung: I would like to show that the mismatches and bullying in my paintings exists in our real society.

MK: By the way, how is the attitude of the nation towards an artist?

Aung: As a matter of fact, an artist is a treasure of a nation. Precious stones and metals don't exist everywhere and the values of these depend on their age of existence. It is also the same for artists. Artworks are created from skill, experience, knowledge, considerations of the artist. To be simple, Artworks from Began Era, an ancient Myanmar Era, are so valuable and that also must be the same for artworks of nowadays. There are the appraisers for the old artworks so there must also be appraisers to classify and criticize today artworks. Collecting the artworks of artist of our country from another country leads to be a great loss. We need not to be only in the old history. We must find new history. If not, what poem will our next generation read? Which literature to read? Which artwork to look at? In the future, the art museum will be empty. MK: Is citizenship important for an artist? Aung: To be

exact, it is not. Artists don't work for a nation. They don't represent a nation. But their creations are related to a nation or a race they come from. An artist was born in a certain country. He becomes a citizen like others. That's all. There is no one who can't feel his artworks due to different citizenships. His works are not limited to a country. He created egoless for everyone, every nationality. The remaining is the suffering and troubles of being a human!

MK: What is art? What is an artist?

Aung: Oh! (Laughing) I don't know. Honestly I can't answer this question. For me, art is answerless, out of question. No definite form. (So art becoming widespread day after day) But there are some presumptions, the nearest guesses I think. The point is that if art can be defined easily, it will become less interesting. I accept the statement "an artist is a philosopher".

MK: How do you express art?

Aung: Everyday things I experience reflect as a form: a painting, a performance, an installation, a poem, a song or else a piece of writing. Even more!

ခုခံမှု အနုပညာ ၊လူသားဆန်မှုပျောက်ဆုံးခြင်း ၊ လူ့အဖွဲ့အစည်း ပန်းချီကားများ

"This is not a real world. This life is not the real life." "But you're really suffering, I said." "Yes," Tang said, "It's a problem, this real suffering in a not-real world." – Philip Gourevitch, The Boat People.

" ဒီကမ္ဘာလောကကြီးဟာ အစစ်အမှန်လောကကြီးမဟုတ်ဘူး။ဒီဘဂဟာစစ်အမှန် ဘဂ မဟုတ်ဘူး။ " " ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားဟာ အမှန်တကယ်ကို ဒုက္ခဝေဒနာခံစားနေ ရတာ ၊ လို့ ကျွန်တော် ပြောလိုက်တယ် ။ "ဟုတ်တယ် ၊ ဒီအမှန်တကယ်ဒုက္ခခံစား နေရတာဟာ တကယ်အစစ်အမှန်မဟုတ်တဲ့လောကမှာ ခံစားနေရတာကိုက ပြဿနာဝဲ" - ဇီးလစ် ဂူးစစ်ရှိ ၊ The Boat People .

ပန်းချီဆရာအောင်နိုင်စိုးဟာ သူ့ပန်းချီးကားတွေကိုလူ့အဖွဲ့အစည်းရ ယ်လို့နာမည်ပေးထားတယ်။အမှန်တကယ်လည်းသူ့ရဲ့ပန်းချီးကားတွေဟာလူ့အဖွဲ့ အစည်းရဲ့အနက်ရှိ င်းဆုံးဒုက္ခပေဒနာတွေ၊ ကြုံတွေနေတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေကို သင်္ကေတအားဖြင့်၊အရောင်နဲ့ နေရာလွှတ်တွေအားဖြင့်ဖော်ပြထားတာကိုတွေရမယ်။ သူထဲကနေရာလွှတ်ကျဉ်းကျဉ်းလေးတွေကရန်လိုဆာလောင်မှုကိုပြပြီး၊နေရာလွှတ် အကျယ်တွေ ကအထီးကျန်ခြင်းကိုပြနေတယ်။သူ့ရဲ့ပန်းချီးကားတွေထဲကဇာတ် ကောင်တွေရဲ့ စနာ့ာနဲ့ စိတ်ဂိညာဉ်တွေမှာအကြီးအကျယ်အစမ်းနားဆုံးသောနာကျင်ပင်ပန်းမှုတွေကိုဖော်ပြထားတာတွေရမယ်။နာကျင်ပင်ပန်းမှုတွေကိုဖော်ပြထားတာတွဲ နေရာမှာ အဲဒီနာကျင်မှုခံစားနေရတဲ့သူတွေရဲ့ပုံရိပ်တွေကို ဖော်ပြတဲ့ ပန်းချီမျိုး (Society – 9 , S- 12)အဖြစ်နဲ့သာလျင် မကဘူး၊ Society -17 , 19 လိုကားမျိုးနဲ့ ပါဖော်ပြ နေတယ်။ Society -17 , 19မှာ သတ္တပါကောင်ကြီးတွေရဲ့ စစ်တပ်နဲ့ ပတ်သတ်နေတဲ့ အရိပ်အယောင်တွေ၊ သူတို့ရဲ့ မကောင်းဆိုးပါးဖြစ်မှု ပုံသက္ဌာန်တွေကြီးစုံနေတာကိုက အဲဒီလို လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲမှာ သာမန်ပြည်သူတွေဟာ ဘယ်လို ခံစားနေရတယ်ဆိုတာကို သင်္ကေတအားဖြင့် သွယ်ပိုက်ညွှန်းဆိုနေတာကိုတွေ

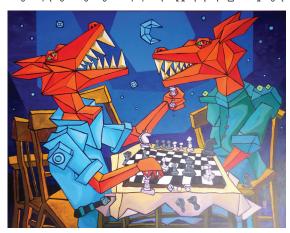
နိုင်တယ်။ ပန်းချီဆရာအောင်နိုင်စိုးဟာ သူ့ရဲ့ ရုပ်ပုံတွေကို အရှိတရားလောကထဲက တကယ်လူပုဂ္ဂိုလ်တွေကနေစိတ်ဂေဒနာကိုထင်ဟပ်ထားတာမဟုတ်ဘဲ ၊လူ့အဖွဲ့အစ ည်းရဲ့နက်ရှိုင်းတဲ့အတွင်းအရှုတ္တပြဿနာရပ်တွေကို ထင်ဟပ်ထားနိုင်တဲ့ရုပ်ပုံတွေကို

Society -12

သုံးထားတာတွေ့ရမယ်။

. ပန်းချီဆရာအောင်နိုင်စိုးဖန်တီးတဲ့အနုပညာတွေဟာနိုင်ငံရဲ့နယ်နိမိတ် အတွင်း၊နေရာလွှတ်တွေအတွင်းကနေဖန်တီးရင်းလူမှုရေးဆိုင်ရာပြောင်းလဲမှုတွေကို

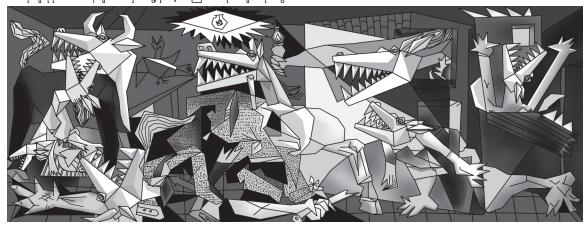
ကိုင်စွဲသလို၊တစ်ချို့ပုံတွေဟာနိုင်ငံရဲ့ နယ်နိမိတ်ထက် ကျော်လွန်သွားတဲ့ ဂလိုဘယ် ဆိုင်ရာကိစ္စတွေအထိရှေးရှုထားပြန်တယ်။ဆိုလိုချင်တာက ပုံတွေက ကိုယ့်လူ့အဖွဲ့အ စည်းထဲကဖြစ်စဉ်တွေကို ပြောဆိုနေရင်းကနေ နိုင်ငံတကာဆန်သွားခဲ့တယ်။ New Guernicaပန်းချီကားဟာဆိုရင်ကိုယ်ခဲ့ လူမှုအဆက်အစပ်ထက် ကျော်လွန်ပြီး အတိတ် သမိုင်း ပါ ဝီကာဆိုရဲ့ Guernica နဲ့ တက်စ်ချင်းအပြန် အလှန် ချိတ်ဆက်ရင်း ၊ပစ္စုပ္ပာန် ၊ အနာဂတ်ကမ္ဘာလောကကြီးကိုရောယှက်မျှော်ကြည်ပြ လာတယ်။ ဝီကာဆိုရဲ့ နာမည်အကြီးဆုံးလက်ရာတစ်ခုဖြစ်တဲ့ Guernica ကတော့ ၁၉၃ဂုခုနှစ်မှာ ဂျာမန်တွေရဲ့ စဝိန်မြို့တစ်မြို့ဖြစ်တဲ့ ဂွာနီကာကို ဝုန်းကြချတဲ့ ဖြစ်စဉ်အပေါ် တုံ့ပြန်ရေးသားထားတဲ့ လက်ရာတစ်ခုဖြစ်တယ်။ ကျူစစ်ဇင် လက်ရာတစ်ခုဖြစ်တယ်။ အဖြူ ၊ အမဲ ၊ မီးခိုးရောင်တွေကို အသုံးပြုပြီး ကြောကွဲဖွ ယ်ရာဖြစ်ရပ်၊ပျက်ဆီးခြင်း ၊မျှော်လင့်ချက် ကင်းခဲ့ခြင်းတွေကို ပုံဖော်ထားတယ် လို့ ယေဘုယျဆိုနိုင်တယ်။ ပန်းချီကားထဲမှာ တွေ့ရမယ့် အကြောင်းအရာက မျက်လုံးတွေ ၊ ခြေတွေလက်တွေ ၊ မျက်နှာတွေဟာ အပိုင်းအစတွေဖြစ်နေတယ်။ သဘာပအ တိုင်းမဟုတ်တော့ဘဲအစီအစဉ်ခဲ့ ရွဲ့ပဲ့နေတာမျိုးတွေကို တွေ့ရမယ် ။ ပန်းချီဆရာ အောင်နိုင်စိုးရဲ့ လက်ရာတွေက တော့ ဒေသတွင်းအဖြစ်အပျက်တွေကနေ တစ်ဆင့်မှာ ဂလိုဘယ်ဆန်တာ တနည်းအားဖြင့် အာကာရှင်နဲ့စနစ်ဆိုးတွေ ကြောင့် ကမ္ဘာ့ကြီးတစ်ခုလုံးမှာ ခံစားနေရတဲ့ ဒုက္ခပေဒနာတွေကို တဖြည်းဖြည်း ဖော်ပြထုတ်ပြလာတယ်လို့ အနက်ပြန်ကြည်နိုင်တယ်။

တနည်းအားဖြင့်သူ့လက်ရာတွေမှာယနေ့မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်းဖြစ်ပေါ် နေတဲ့ ၊ ပန်းချီဆရာကိုယ်တိုင် ဖော်ပြချင်တဲ့ " တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ဂါးမြိုခြင်း ၊ ကိုက်နေခြင်း ၊ အားကြီးသူက အားနည်သူအပေါ် အနိုင်ယူခြင်း ၊ သနားညာ တာမှု ကင်းခဲ့ခြင်း ၊ မေတ္တတရားခေါင်းပါးခြင်း ၊ လူ့အဆင့်နှိမ့်ကျခြင်း ၊ အရိုင်းဆန်ခြင်း တိရစ္စာန် အသွင်အပြင် " စတဲ့ သရုပ်သက္ကာန်တွေဟာ ဒေသတွင်း သဘောနဲ့ အတူ ၊ တပြိုင်နက်တည်းမှာပဲ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ပြဿနာတစ်ရပ်ဖြစ်လာတယ်။ ဒီ New Guernica ပန်းချီပါ သက္ကာန်တွေကို ကမ္ဘာလုံး ဆိုင်ရာစံပုံစံ အဖြစ်ဖြစ်ပေါ် လာအောင် ထောက်ပံ့လိုက်တဲ့ကားကတော့ S- 18 (Society – 18) ပန်းချီကားကို ကြည်ရင်တွေ နိုင်တယ်။

ပန်းချီကားများ၏ ပုံသက္ဌာန်နှင့် ဖွဲ့စည်းပုံ (composition)

ပန်းချီးကားတွေရဲ့ ဖွဲ့ စည်းပုံမှာပြင်းထန်စွာတုန်လှုပ်ခြောက်ခြားနေ တဲ့ဟန် (frenetic)ဟန်ကိုတွေရမယ်။စိတ်ရဲ့ အတွင်းအရွုတ္တကိုကိုယ်စားပြုထားပြီး ယောက်ယက်စတ်နေတဲ့စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာလှုပ်ရှားမှုကိုတွေရမေမယ့်ပန်းချီကားတွေ ကရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေးမဟုတ်ပဲ၊ရိုးရှင်းတဲ့ဖွဲ့စည်းပုံအတွင်းမှာပဲအဲဒီတုန်းလှုပ်ခြောက်ခြား ဖွယ်ရာဟန်တွေကိုတွေနေရတာကထူးခြားချက်ပဲ။ပန်းချီကားတွေမှာသတ္တဂါကောင် တွေရဲ့ကြောက်မက်ဖွယ်ရာသဏ္ဌာန် ကို နေ့စဉ်လူနေမှုဘဂပုံစံမျိုးရေးဖွဲ့ထားတာကို တွေရမယ်။သဘောကတော့သရုပ်မှန်ကိုပုံမျက်ထားခြင်း(distortion)လုပ်ထားရင်း မှာလူ့အဖွဲ့ အစည်းရဲ့ အခြေအနေ တစ်ရပ်ကိုထုတ်ပြနေ တယ်။သတ္တ ဂါတွေရဲ့ ရုပ်ပိုင်း ၊ တိရစ္စာန်သဘာဂလူအဆင့် နိုင်ကျခြင်း ၊ မေတ္တာတရားခေါင်းပါးခြင်း ဖြစ်စဉ်တွေကို ကြည်ရင်းနဲ့ပါလူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ ရှိရင်းစွဲအခြေအနေတစ်ရပ်ကိုပြတ ယ်။ တကယ့် ပုံမျက်ထားတဲ့ ကမ္ဘာလောကကြီးအတွင်းက တကယ့်စံစားနေရတဲ့ ဘုဂ္ဂဒေနာတွေ ၊ အဲဒီ ဒုက္ခပေဒနာတွေကို ပြုလုပ်ဖန်တီးနေတဲ့ အရိုင်းဆန်ခြင်း နဲ့ လူစိတ်ကင်းမွဲခြင်းပုံဟန်တွေကို စံစား ထိတွေ နိုင်တယ်။

ပန်းချီကားအားလုံးကိုစုပြီးတစ်ခုတည်းသောအဆုံးသတ်နိဂုံးကို မတည်ဆောက်နိုင်ဘူး။ဇာတ်လမ်းအဆောက်အဆုံမရှိဘဲ၊ဇာတ်လမ်းအ ဆောက်အဆုံကိုပုံဖျက်ထားတယ်။ဇာတ်လမ်းအဆောက်အဆုံ (narrative)ဆို တာထက်ပန်းချီးကားတွေ ဟာအပိုင်းအစတွေ (fragmentation)တွေ ဖြစ် နေတယ်။ဒီလိုပိုင်းစနေ တာကိုပန်းချီးကားအားလုံးရဲ့ပုံသက္ဌာန်အားဖြင့်ကိုက တစ်ခုတည်းသော ဇာတ်လမ်းအဆောက်အဆုံးအဆိုတွေ (grand narrative)

8

Society -2

Society -3

Society -1

ကိုပြန်လည်ဆန့်ကျင်ခုစံနေတဲ့ ပုံမျိုးပေါက်နေတယ်။လက်ရာတွေရဲ့ ဗဟိုချက်ဟာ အရိုင်းစိတ်တွေ၊လူအသွင်လျောကျနေတဲ့သတ္တဂါတွေဖြစ်နေပေမယ့်အဲဒီသတ္တာ ဂါတွေသာလျင်ပန်းချီကားအားလုံးရဲ့ ဗဟိုချက်လို့မပြောနိုင်ပြန်ဘူး။အကြောင်းက သတ္တ ဂါတွေ ဟာလူတန်းစားတစ်ရပ်ရပ်ကိုကိုယ်စားပြထားတာမဟုတ်ဘဲ၊လူ့ အဖွဲ့ အစည်းအတွင်းက လူတွေအားလုံး မှာပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ ဖြစ်တည်နေတဲ့ သူတို့ရဲ့ ပြန့်ကျဲတုန်လှုပ်နေတဲ့စိတ်လှုပ်ရှားရုန်းကန်မှုတွေကို ပြနေတဲ့အတွက်ပဲ။

Society 1 - အရိုင်းဆန်မှုနဲ့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ဒါမှမဟုတ် တစ်ကောင်နဲ့တစ်ကောင် ကိုက်ဖြတ် စားသောက်နေမှုကို ပြတယ်။ အနီရောင်တွေ ဆာလောင်မှု နဲ့ သွေးဆာမှုကို ထင်ဟပ်စေတယ်။ဒီပုံမှာတော့ တစ်ကောင်ထဲကို ပိုင်း ဂန်ကိုက်ဖြတ်နေတဲ့ အုပ်စုဖွဲ့ အနိုင်ကျင့်မှု ကိုပြတယ်။ လူနည်းစု ၊ ဘေးဗယ်ထုတ်ခံတွေအပေါ် လူအများစုက အင်အား နဲ့ ပိုင်းဂန်း အနိုင်ကျင့်နေတဲ့ သက္ကာန်ကိုတွေရမယ်။ အသိဉာက်ကင်းခဲ့တဲ့ လူမှုအသိုင်းအပိုင်း ပုံစံတစ်ရပ် ၊ လူနည်းစု တွေအပေါ် အနိုင်ကျင့်တဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း ပုံစံတစ်ရပ်ကိုတွေ့ရမယ်။

Society 2 - အဓိုက်မှောင်ကို အဓိကအားပြုထားတယ်။အုဝ်စုကြီးတွေ၊ အားကြီးသူတွေ ကအနိုင်ကျင့်နေတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ ငရဲ ဆန်တဲ့ နှိပ်စက်ညှင်းပန်းမှု အဓိုက်မှောင်တွေသာလျင် ရှိတော့တယ်။

Society 3 - ယစင်ပုံတွေက အနီရောင်းကို သုံးတဲ့ နေရာမှာ လူသတ္တာပါတွေရဲ့ ပတ်ပန်းကျင် အဆက်အစပ်ကို သာ ခြယ်မှုန်း သုံးစွဲ ပြလေ့ရှိတယ်။ ဒီပုံမှာတေ့ အဲဒီ လူသတ္တာပါ ၊ လူ့တိရွစွာန်တွေကိုယ်တိုင်မှာက သွေးဆာလာပြီ။ သူတို့ရဲ့ ခန္ဓာ ကိုယ်ထဲ စိတ် နှလုံး ပိညာဉ်ထဲအထိ ပင်ရောက်လာခဲ့ပြီဖြစ်တယ်။

Society 4 , 5, 6 စတဲ့ အရာတွေမှာ အစဉ်အတိုင်းဆိုတာမျိုးမရှိဘူး။

ပိုင်းစထားတယ်။ အစီအစဉ်ကင်းဖဲ့ (disorder) နေတယ်။ ပုံ လေးမှာ စစ်တပ် ယူနီဖောင်းဆန်ဆန်တွေလာရတာကိုက မြန်မာလူ့အဖွဲ့အစည်းနဲ့ ထင်ဟပ် နိုင်တယ်။ နောက်တော့ ထုံးစံအတိုင်း ပုဂ္ဂိုလ်သဘော ရှာလို့ မရလောက်အောင် ကိုက်ဖြတ်စားသောက်နေတဲ့ ရောယှက်မှုကို တွေရတယ်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းဟာ တကယ့်ကို ဒုက္ခပေဒနာသာလျင် ရှိတော့တဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်လာတယ်။

Society 6 မှာ အရောင်းတွေက မှုန်းပါးသွားတယ်။တကိုယ်တည်း အထီးကျန်မှု ဂေဒနာပြတယ်။

Society 7 မှာသတ်ဖြတ်မှု နောက်ပုံတွေမှာလည်း လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ ဇာတ်လ မ်းအစဉ်ဟာဖြစ်ချင်သလိုဖြစ်ပျက်နေတဲ့ လူ့ သားအဆင့်အတန်းနိမ့် ကျင်နေတဲ့ ဖြစ်စဉ်တွေရမယ်။ ဂီတာကို ကိုင်ထားတာတောင်မှာ နောက်ကွယ်က အရောင်တွေက ကြွေကွဲဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ် (tragedy) ၊ ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှု နဲ့ မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲမှုတွေက စိုးမိုးနေတာကိုတွေရမယ်။

နိဂုံး

ပန်းချီဆရာအောင်နိုင်စိုးရဲ့ လက်ရာတွေမှာရက်စက်ကြမ်းကြုတ် ရှုတွေ၊အဓိုက်မှောင်တွေ၊လူ့တိရစ္ဆာန်စိတ်တွေကိုနေရာလွတ်တွေ၊သင်္ကတပုံစံစေတွကနေ ဖော်ပြထားတယ် ဆိုပေမယ့် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို အဆိုးမြင်သက်သ ကိုနဲ့ ဖော်ပြထားတာမဟုတ်ဘူး၊အဲဒီအရာတွေ ကို ခုခံပေဖန်တဲ့ သဘောနဲ့ ဖော်ပြထားရာမဟုတ်ဘူး၊အဲဒီအရာတွေ ကို ခုခံပေဖန်တဲ့ သဘောနဲ့ ဖော်ပြထားချင်သာဖြစ်တယ်၊ဒီလက်ရာတွေမှာအမိုက်မှောင်ဆုံး၊ရက်စက်ကြုမ်းကြုတ်မှုအဖြစ်ဆုံးတွေ ကိုဖော်ပြထားခြင်းကိုကအဲဒီလိုအဆုံးစွ န်ဆုံးဖော်ပြမှုတွေ ထဲမှာသူ့ကို ခုခံဆန့်ကျင်လိုမှသဘာပက စိမ့်ပင်ပြန့်နဲ့ (traces)နေပုံတွေကို ရာကြည်နိုင်တယ်။ သူ့လက်ရာတွေမှာသူ့လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ တန်ဖိုးစံတွေနဲ့လူသား သဘာပကိုပြန်လည်ရှာဖွေဖို့ကြိုးစားနေရင်းကနေရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုကိုသာလျ င်တွေနေရတယ်လို့လည်း မြင်ကြည်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ပန်းရီဆရာ အောင်နိုင်စိုးရဲ့ လက်ရာတွေက ခုခံမှု(resisitence)အနပညာပုံစံမျီးဖြစ်တယ်။လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ် ရဲ့ နိုင်ငံရေးနဲ့ လူမှုရေး အချင်းအရာရာကို အကောင်းဆုံးဖော်ပြနိုင်တဲ့ တုံပြန်ပုံတွေ ထဲကတစ်ခုလို့ ဆိုရမယ်။ သူ့ ပန်းချီကားတွေထဲက အကြောင်းအရာတွေက လည်း

Society -4

Society -5

Society -6

အသေ မဟုတ်ပဲ နဲ့ အနက်ပြန်ဖွင့်ဆိုချင်ဆိုသလောက်ရနိုင်တယ်။ Society 1 က အာကာရှင်ခေတ်လူ့အဖွဲ့အစည်းကို ဖော်ပြနေတယ်လို့ ဆိုနိုင်သလို ၊ အဲဒီလို ခေတ်အတွင်း လူသားရဲ့ အခြေအနေ တစ်ရပ်ကို လည်းဖော်ပြနေတယ်။ Society 18က အကူးအပြောင်းကာလ အတွင်းလူ့အဖွဲ့အစည်း ကုမ္ဘာဆန်လာပုံ ကို ဖော်ပြနေ သလို ၊ နီယိုကိုလိုနီပါဒရဲ့ အခြေအနေတစ်ရပ်ကို သရော်လှောင်ပြောင်နေ

Society -7

တယ်လို့လည်းပြောနိုင်တယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ရဲ့ လက်ရာတွေကို -အာကာရှင်စနစ်အပေါ် ကန့်ကွက်ပုံ -ကိုလိုနီဂါဒအသစ် -ဂလိုဘယ်လိုက်ဇေးရှင်း -ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ဂေဟစနစ် ယိုယွင်းပျက်စီးလာပုံ (global environmental degradation) -ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ ပျောက်ဆုံးခြင်း (cultural loss) -ဆင်းရဲမွဲတေမှုကြောက်လူ့အဖွဲအစည်း နာမကျန်းဖြစ်လာခြင်း (Society 13-16) -လူမှုရေးနဲ့ နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ မတရားမှု ဂါ စစ်ပွဲ၊အကြမ်းဖက်မှု၊ လူမျိုးရေးဂါဒ ၊ လူနည်းစုများအပေါ် အနိုင်ကျင်ခြင်း -လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုလုံး စိတ်ဒက်သင့်ခြင်း (trauma)

ဆိုတဲ့ ပြဿနာတွေကနေ အမျိုးမျိုးအနက်ပြန် ဗွင့်ဆိုနိုင်တာကိုတွေ့ရမယ်။

မင်းခက်ရဲ

Society -16

"This is not a real world. This life is not the real life."
"But you're really suffering, I said." "Yes," Tang said,
"It's a problem, this real suffering in a not-real world."

– Philip Gourevitch, The Boat People.

The art of Resistance, The Loss of Humanity and The Paintings of Human Society Aung Naing Soe, the artist, named his paintings as Human Society. In real, his paintings show the deepest suffering of the society by means of the icons and the colours along with blanks spaces. In his paintings, small spaces are of anger and hunger while the large ones show the loneliness. The characters in his work reveal the great suffering in their body and mind. These can be seen on not only Society-9 and S-12 but also S-17 and S-19. The beasts in the latter relating to the military and their ferocious forms iconize indirectly the feelings of the ordinary people. His images are not used to reflect the mental suffering of individuals but to show the deep inner problems of the whole human society. The Artworks of Aung Naing Soe hold the social changes in the country's territory by creating within blank spaces and some outbound to the global scope. These images shows the events of local phenomenon's internationally. The painting, New Guernica

connects the recent society to the past, Picasso's original artwork, Guernica to spotlight the past in comparison with the present. Guernica, Picasso's renowned work is the recollection of the Germans booming Guernica, a city of Spain. This painting is Cubism. Black, White and Grey embody Tragedy, Ruin and Hopelessness in general. Things to be seen are eyes, limbs, parts of faces. Deformity, no longer in its nature. His artworks means locally as well as globally the world suffering the bitterness of the dictatorship. The icons such as "Eating each others", "Biting", "Bullying of the strong on the weak", "Lack of mercy", "Rarity of Love and Affection", "Lower Standard of living", "Wilderness", "Animal Forms" that become the problems of either local or global are the main theme of his artwork. New Guernica is supported to the global standard by Society-18. Form and Composition of the paintings frenetic style can be seen in the composition of the paintings. Representing the inner mind, in spite of seeing the wavering mind, the painting are not complicated but composed in simple ways so Frenetic is odd. The ferocity of the bad beasts is framed in everyday life. This is a kind of distortion reflect-

Society -13

ing the reality of human society. Forms of beasts (the degrading of human to animal) without love and kindness show the present situation of our society. The Suffering in the disguise world and its cause, the wilderness and inhumanity, can be touched. End can't be established with these collection of paintings. Without the backbone story, it disguises. They are fragmentation rather than narrative. These fragmentation, the forms of all of his paintings, is the main theme. It is counter grand narrative. The centre is the wild mind but not the humans becoming animals. The beasts don't represent any class of human. These paintings reflect the all forms of struggling and scattered mind

of all humans in the society. Society-1 Wilderness and consuming one another. Red, the hunger and blood thirst. One is bullied by a group. Group Bullying. The lesser or the neglected one bullied by the larger and the stronger ones. Unreasonable and out of sense human society. A society bullied the lesser. Society-2 Get emphasized on darkness. Only the darkness when a society being tortured like a hell by the larger groups and the stronger forces. Society-3 the former painting use the color of red to indicate the interaction of humans and its environment. In this one, human animals or human beasts becomes blood-thirsty. This came in their mind and soul. Society-4, 5, 6 and so on Nothing is under arrangement. All are of fragmentations. Disorder. In Society-4, the military uniform reflect the Myanmar society. Then, as usual, personality can't easily be seen and there are only mingling between biting and chewing. Human society turns to be the society of suffering. In Society-7 means murdering. In other paintings, it can be seen that the disorder and degrading to lower levels of human society are there. Even though the character holding a guitar, the color of tragedy, loss and hopelessness overwhelmed him. Conclusion The paintings of the artist, Aung Naing Soe, are to show cruelty, inner darkness, spaces between man and animals, iconology not from the pessimistic view but from the perspective of resistance. Extreme reflection of the deepest darkness and the severe cruelty traces the tendency to resistance. In his work, rediscovering the value and standard of his society seems to be cruel. Therefore his works are art of resistance. These are one of the best responses to social and political issues of the human society. The facts are flexible and have different meaning. One of these show the dictatorship whilst it also reflect the humans' status. Painting S-18 is of the changes in society to global and it mocks the status of the neo-colonialism. However, his artworks say something about the problems of - the objection to dictatorship the new colonialism - the globalization - the global environment degradation - the cultural loss - the sickness of society due to poverty (as in S-13 and S-16) - the bullying the lesser groups, nationalism, terrorism, social and political war or injustice the trauma of human society.

Iin Khat Ye`	
